

Sta op en ga

Toneelstuk

**Vrijdag 19 september
Domkerk**

STA OP EN GA

Een lekenspel in drie scènes

EERSTE SCÈNE

In het paleis van Kandake

Engel 1

*Wij die door God gezonden zijn,
twee engelen in de woestijn,
wij zijn gesteld hier als een baken,
en hebben opdracht trouw te waken,
Wees hier aanwezig, geest die zweeft
over de leegte waar niets leeft,
Wij zullen wachten in vertrouwen
tot wij uw wonderen aanschouwen,*

Engel 2

*Wij zien door ruimte en door tijd
en hebben zo gelegenheid
de tijd van wachten op te vullen
en u de aanvang te onthullen
van wat hier straks voltooiing vindt
Wij reizen sneller dan de wind
en komen na een korte reis
in Sheba, Kandakes paleis*

Kandake

Al veertig jaar heb ik over dit rijk geheerst
een jonge vrouw, koningin-moeder was ik eerst.
Toen stierf mijn een'ge zoon. Ik heb als erfgename
een dochter slechts. Sultans en vorsten spannen samen.
Zij streven naar de macht, betwisten mij de troon.
De moeder van een koning heerst slechts door haar
zoon,
zo zeggen zij, en als hij sterft, dan moet zij wijken.

Tot nu toe houd ik stand. Ik wil nog niet bezwijken.
Ik heb zeker nog veel getrouwen, dat is waar,
maar van mijn vijanden bedreigt mij steeds gevaar.
Em als ik eenmaal sterf, dan zullen zij verhind'ren
dat mijn dochter mij opvolgt en na haar haar kind'ren.
Dat baart mij zorgen, want hoe kan ik nu mijn rijk
zo achterlaten, hulploos, als een prooi gelijk
voor gieren die het zullen roven en verscheuren?
Wat zal er met mijn kroon, met mijn bezit gebeuren?
't Bedrukt mij dag en nacht. De slaap wordt mij
ontnomen
en als ik slaap, word ik gekweld door boze dromen.
Ook afgelopen nacht was mij geen rust gegeven.
Ik doe mijn ogen dicht. Wellicht sluimer ik even.

Makeda

Mijn lieve dochter, wees gezegend en gegroet.
Mijn hart springt op van vreugde nu ik u ontmoet.

Kandake

Wat is dit? Ben ik aan het waken of aan 't dromen?
Wie bent u? Hoe bent u in mijn paleis gekomen?

Makeda

Ik ben uw voormoeder. Bekend als koningin
van Sheba. Lang geleden was ik de vorstin.
van dit machtige rijk, waarover gij regeert.
Door al mijn onderdanen werd ik hoog vereerd.
Ook ik had echter onder vijanden te lijden,
die mij de troon betwistten en die mij benijdden.
Zo gaat het iedere vorst. Maar heeft een vrouw de
macht,
dan valt men grimmig op haar aan met dubbele kracht.
Ik heb uw klacht gehoord, uw moeite en uw wenen
en ben gekomen om u bijstand te verlenen.

Kandake

O lieve moeder, hoe had ik ooit kunnen dromen
dat u tot mijn hulp uit het dodenrijk zou komen?
Duizendmaal dank daarvoor. Maar ik kan niet bedenken
op welke wijze u mij hulp zou kunnen schenken.

Makeda

Handelen is slechts toegestaan aan hen die leven
het een'ge wat mij rest is goede raad te geven
't Verging mij eens als u en ik was radeloos.
Vijanden woedden rondom mij, machtig en boos.
'k Zocht overal naar hulp en raad, tot iedere prijs.
Toen hoorde ik van een vorst, rijk, machtig en zeer wijs,
koning van Israël, die in de naam des Heren
aan wie hem vragen stelde wijsheid wilde leren.
Ik wilde hem ontmoeten, ging op weg naar hem
bereikte met een grote karavaan Jeruzalem.
Ik gaf hem reukwerk, goud en andere geschenken.
hij overtrof al wat ik ooit had kunnen denken.
Op al mijn vragen kon hij 't juiste antwoord geven.
Toen ik van hem vertrok, wist ik hoe ik moest leven.
'k Ging naar mijn land terug en ik behield mijn kroon.
Mijn rijk bloeide als nooit. Later kreeg ik een zoon.

Kandake

Wat zegt mij dit verhaal, dat u mij toevertrouwt?
Een zoon krijg ik niet meer; daarvoor ben ik te oud.
Die rijke, wijze koning, wat zegt hij mij nu?
Hij is immers al lang gestorven, net als u.

Makeda

Hij sprak mij van een koning, groter nog dan hij,
Koning der Joden, die zou komen, naar hij zei,
van wie de profetieën reeds vanouds getuigen
voor wie de hele wereld zich eenmaal zal buigen.

Hoor toe: dit is de tijd. Hij is alreeds verschenen.
sta op en ga hem zoeken. Spoed u haastig henen.

Kandake

O, ga niet van me weg, ik kan dit niet verdragen
O moeder, kom terug, ik heb nog zoveel vragen.
Waar moet ik heen en hoe kan ik mijn rijk verlaten,
ten prooi aan al degenen die mij vurig haten
en die mijn wettig erfgoed en mijn troon begeren?
Dat kan niet zijn. Ik moet iets anders gaan proberen.
Ik hoef niet zelf te gaan; ik stuur een afgezant,
zodat ik op mijn post kan blijven in dit land.
Ik zend mijn raadgever, mijn trouwe kamerheer.
Hij is Jodengenoot en vroeg mij menig keer
verlof om in Jeruzalem te gaan aanbidden.
Daar staat de tempel van zijn God en Heer in 't midden.
'k Verbood het telkens weer. Maar nu laat ik hem gaan,
want naar ik uit de woorden van mijn moeder heb
verstaan,
bevindt zich deze grote, wijze vorst in Israël.
dus in de hoofdstad van dat land vindt hij hem wel.
Niet langer nu gewacht, geen tijd van dralen meer.
Sta op, mijn slaaf, haal Caspar hier, mijn kamerheer.

Slaaf

O grote majesteit, ik buig voor uw bewind.
Ik breng hem naar u toe zo gauw als ik hem vind..

Engel 1

*De dwaze koningin doet niet
wat hare moeder haar gebiedt.
Z'is niet bereid om op te staan
en naar 't bevel op weg te gaan.
Zij kan zich niet uit handen geven
en in vertrouwen verder leven.
Zij laat zich door haar macht verblinden*

en wil zich niet aan 't woord verbinden.

Caspar

Hier ben ik, majesteit, u wenste mij te spreken.

Candace

Ik heb een opdracht. Er is, naar mij is gebleken
een Koning van de Joden, vorst in Israël
die alles weet en ziet en heerst naar zijn bestel.
Ga heen en zoek die Koning, vraag hem hier te komen.
Als hij zo machtig is, vervult hij al mijn dromen.
Neem wierook, goud en mirre mee om hem te eren,
want als ik indruk maak, zal hij wel met u keren.

Caspar

Koning der Joden, die in Israël moet leven?
Is dit de tweede keer dat mij een teken wordt gegeven?

Kandake

De tweede keer?

Caspar

Eens was ik jong, vol idealen.
Wijsheid zocht ik in oude boeken en verhalen.
'k Las in de sterren die Gods eer en roem vertellen
en trachtte uit hun taal de toekomst te voorspellen.
Toen, op een nacht, zag ik een ster die sterker straalde
dan alle sterren bij elkaar en die verhaalde
dat ergens, heel ver weg, een koning was geboren
aan wie de hele wereld eens zou toebehoren.
Vergeefs zocht ik naar zijn geboorteplaats in boeken.
Ik had geen rust of duur meer, moest hem wel gaan
zoeken.

Kandake

En hebt u hem gevonden?

Caspar

Zwervend langs de wegen
van Israël kwam ik twee wijze mannen tegen.
Ook zij volgden de ster. Wij gingen verder samen.
en reisden naar Jeruzalem. Toen wij daar kwamen,
gingen wij zonder enig uitstel naar de koning.
Herodes was zijn naam, maar 't bleek dat in zijn woning
al jaren lang geen enkel kind ooit was geboren.
Het was een zware slag voor ons om dat te horen.
Maar hij liet Schriftgeleerden komen. Zij vertelden
dat Bethlehem de plaats was die de Schriften meldden.
Snel gingen wij en reisden door naar Bethlehem
daar, in een kribbe, in een stal vonden wij hem,
een kind, zo schoon en stralend in het hemels licht
de weerglans van Gods majesteit op zijn gezicht.
De hemel was vol zang en vleugelengedruis.
Over de kribbe viel de schaduw van een kruis.

Engel 2

*Zij zijn gelovend opgestaan,
drie wijzen, en op weg gegaan
vertrouwend op een ster, die rees
en hun de weg naar Beth'lem wees,
waar zij het kind hebben gevonden
dat God naar mensen heeft gezonden.
Het kind, dat nederig en klein,
Verlosser van het al zal zijn.*

Kandake

Een stal? Een kribbe? Zang van engelen? Een kind?
Voorwaar, die ster heeft u betoverd en verblind.
Val mij niet lastig met die sprookjes. Bent u dronken?

Heb 'k mijn vertrouwen aan een maanzieke
geschonken?

Ik ken u als een man van wijsheid en verstand.
Ik gaf u eens de allerhoogste post in 't land
na mij: mijn kamerheer mijn hoogste adviseur.
Ik heb uw bijstand nodig; stel mij niet teleur.

Caspar

Vergeef mij majesteit, maar 'k vraag mij af
of juist die hoge post die u mij eenmaal gaf
mij niet van mijn bestemming af heeft laten dwalen
en mij mijn macht en rijkdom duur heeft doen betalen.

Kandake

U wilde al te graag. U werkte lange dagen
deed alles wat u kon om mij zo te behagen.
dat ik u tot de hoogste top zou laten stijgen.
U wilde macht, u wilde aanzien krijgen.
U greep de kans om boven allen uit te blinken
en ging daarin zo ver dat u u liet verminken
omdat dat de conditie was om kamerheer
van een vorstin te kunnen zijn volgens de leer.

Caspar

U hebt gelijk. Ik kan 't alleen mijzelf verwijten
Het is een schuld waarvan ik niet ben vrij te pleiten.
De ster wees mij de weg. Ik had het kind gevonden
dat door God zelf naar d'aarde was gezonden.
Maar eenmaal terug werd ik verblind door het verlangen
een plaats te krijgen in de hoogste rangen
Ik werd uw opperdienaar, o mijn koningin.
Ik voelde mij volmaakt gelukkig in 't begin.
Maar na verloop van een'ge tijd ging mij iets hind'ren
Ik stond alleen. Geen liefde van een vrouw, geen
kind'ren
Geen dromen en geen idealen meer, geen God.

Hoe zwaar leed ik onder mijn zelfgekozen lot.
'k Werd dagelijks gekweld door wroeging en spijt,
hoe diep was mijn berouw, hoe zwaar mijn zelfverwijt.
Mijn Joodse vader leerde mij van God die leeft
en die op ons gebed ons alle schuld vergeeft
Hij zei dat in de tempel van Jeruzalem
men God ontmoeten kan en horen naar zijn stem.
Ik wilde daarnaartoe Maar u liet mij niet gaan.
En dagelijks houden mijn spijt en kwelling aan.

Engel 1

*Hij heeft het heil eenmaal aanschouwd
maar verder niet op God vertrouwd.
Hij heeft zijn eigen weg gezocht
en zich aan geld en macht verkocht.
Hij is het godd'lijk kind vergeten.
Nu plaagt en kwelt hem zijn geweten.
Verminkt naar lichaam en naar geest
treurt hij om wat eens is geweest.*

Kandake

Sentimentele praatjes staan mij niet erg aan.
'k Zou bijna aarzelen om u te laten gaan.
Helaas is er geen ander die ik zo vertrouwd
dat ik hem deze opdracht toevertrouwen zou.
En verder kunt u zo uw diepste wens vervullen,
zodat wij beiden ervan profiteren zullen.
Vertrek vandaag nog en reis naar Jeruzalem.
Ga naar de tempel, naar uw God, en bid tot hem.
Zoek echter eerst de Koning, machtig, wijs en sterk.
Vraag hem te spreken en stel alles in het werk
om hem over te halen met u t'rug te keren,
zodat ik hem kan vragen en hij mij kan leren
Dit is mijn opdracht en mijn allerhoogst bevel.
Ga en begeef u snel op reis. 'k Heet u vaarwel.

Caspar

O koningin, ik ben steeds tot uw dienst bereid.
Vaarwel. Ik hoop u weer te zien in korte tijd.
(Candace af, Caspar blijft achter)

Caspar

O welk geluk, hoezeer is nu mijn hart verblijd
dat het mij is vergund na zulk een zware tijd
opnieuw een ster van hoop te zien, haar na te reizen.
Weldra zal ik God in de tempel kunnen prijzen,
zal ik hem kunnen vragen om mij te vergeven
mijn hebzucht en mijn eerezucht, mijn verspilde leven.
Maar 'k ga eerst zoeken naar de koning van de Joden
zoals mijn koningin mij dringend heeft geboden.
Kan hij wellicht dat kind zijn dat ik lang geleden
gezocht heb en gevonden, dat ik heb aanbeden?
Mijn koningin zendt mij daarheen, o wonder groot,
alsof God zelf nu ingreep en het haar gebod.
Bemoeit God zich met ons en is dit het bewijs?
Ik ga nu haastig en bereid mij voor mijn reis.

Engel 2

*Opnieuw is Caspar opgestaan
om wederom op weg te gaan
reizend door ruimte en door tijd,
een ster van hoop die hem geleidt.
Zijn groot verlangen krijgt nu stem
en roept hem naar Jeruzalem.
Wij volgen hem en horen aan
hoe het hem daar nu zal vergaan.*

TWEEDE SCÈNE

Voor de tempel in Jeruzalem

Caspar

Hoe dikwijls wordt een mens misleid door schone dromen
vanaf 't moment dat ik in dit land ben gekomen
ben ik geplaagd door ongeluk en tegenslagen.
Ik wilde eerst de koning zoeken. D'eerste dagen
heb ik aan één stuk door navraag gedaan naar hem
Eerst in Jeruzalem, daarna in Bethlehem.
Een koning van de Joden bleek hier niet bekend.
Men heeft zich als ik aanhield heel snel afgewend.
Slechts enk'le mensen wilden langer met mij spreken.
Uit wat zij mij vertelden is mij toen gebleken
dat er een rabbi was, aanvankelijk beroemd,
die zich koning der Joden heeft genoemd.
Maar hij was een bedrieger en hij is gevangen
en na een kort proces aan 't kruis gehangen.
Deze misleider was, naar ik heb moeten horen
ruim dertig jaar voor nu in Bethlehem geboren.
Dat is er dus geworden van het godd'lijk kind
dat ik aanbeden heb, dat ik nu nooit meer vind.
De koning die ik zocht, naar mij is opgedragen,
is als een dief, een moordenaar aan 't kruis geslagen.
De klap trof mij te zwaar. Ik heb lang ziek gelegen
toen ik na weken mijn gezondheid had herkrege,
kwamen mij boden namens de vorstin sommeren
dat ik met grote spoed naar mijn land t'rug moest keren.
Er is een crisis uitgebroken. Ik alleen
kan uitkomst brengen, dus ik ga er haastig heen.
Maar wil voor mijn vertrek gaan bidden in de tempel.
en offerande brengen. k Sta nu op de drempel

Eerste Schriftgeleerde

Halt!

Caspar

Waarom, heer, zou u mij willen tegenhouden?
't is recht dat wij God in zijn tempel dienen zouden.

Eerste Schriftgeleerde

Halt!

Caspar

Waarom wordt mij het recht tot binnengaan ontnomen?
Ik heb heel lang gereisd om hier te kunnen komen.

Eerste Schriftgeleerde

Halt!

Caspar

Ik geloof in God, mijn heer, ik ben Jodengenoot
't Zou onterecht zijn wanneer men mij buitensloot..

Eerste Schriftgeleerde

Nee, zeker niet, mijn heer, wij weten wie u bent
een kamerheer uit Morenland. 't Is ons bekend
dat u als kamerheer eenmaal moet zijn ontmand.
De wet van Mozes houden wij terecht in stand:
in de gemeente van de Heer zal geen ontmande
de Heer aanbidden of hem brengen offerande.

Caspar

Ik ben buiten mijzelf van boosheid en verdriet.
Hoe nu? Ben 'k een verworpene? Kent God mij niet?

Eerste Schriftgeleerde

De wet van Mozes leert wat ik u heb gezegd.
In de gemeente Gods is u een plaats ontzegd.

Tweede Schriftgeleerde

Maar heer, Jesaja heeft toch in zijn boek geschreven:
“Aan wie ontmand is wordt een eeuw'ge naam gegeven;
hij krijgt een blijvend teken in het huis des Heren
en zal binnen zijn muren voor altijd verkeren.”

Eerste Schriftgeleerde

Zwijg. Hoe durft u, een leerling nog, mij te weerstreven?
De wet van Mozes is boven het al verheven.
Het ganse volk van Israël moet ernaar horen.
Geen tittel of geen jota gaat daarvan verloren.
Ga heen, keer weder naar uw land, mijn heer,
Hier is geen plaats voor u. Ik zie u niet graag weer..

Caspar

Wat smaadt is dit. 'k Ben uit de tempel uitgesloten.
Heeft de God die ik dien mij dan voorgoed verstoten?
Dit is de zwaarste van de slagen die ik kreeg.
De aard' is mij een ballingsoord, de hemel leeg
Niets rest mij nog dan naar mijn land terug te gaan
nu mijn geloof verslagen is, mijn hoop vergaan.
Ik ga vertrekken nu en nooit ik kom hier weer.
Vaarwel Jeruzalem, ik zie u nimmer meer.

Verkoper

Mijn heer.

Caspar

Wat wilt gij? Laat mij nu in vrede gaan.
'k Heb hier niets meer te zoeken. Ik heb hier afgedaan.

Verkoper

Mijn heer, vergun mij van uw tijd een ogenblik
Ik zag u komen, lett' op u. Zo hoorde ik
hoe door de Schriftgeleerd' u werd terechtgewezen.
U bent een machtig heer. U kunt voorzeker lezen.
'k Heb hier een boek dat door Jesaja is geschreven,

wellicht dat dit geschrift u troost en steun kan geven.
Ik zag hoe men u afwees en 't bedroefde mij,
Maar 'k hoorde dat de jonge Schriftgeleerde zei
dat in Jesaja's boek de woorden staan geschreven:
"Aan wie ontmand is wordt een eeuw'ge naam gegeven;
hij krijgt een blijvend teken in het huis des Heren
en zal binnen zijn muren voor altijd verkeren."
Jesaja, de profeet, biedt velen troost en hoop.
Zie, ik heb hier speciaal voor u zijn boek te koop.
Neem 't van mij aan. Het zou mij zeer verblijden
als het u op uw reis zou mogen begeleiden.

Caspar

Wat kost het?

Verkoper

Honderdtien talenten, eed'le heer.

Caspar

Dat is wel veel. Ik geef er tachtig en niet meer.

Verkoper

Het spijt mij zeer, ik zou 't u graag voor die prijs geven
Maar ik heb een gezin. Wij moeten kunnen leven.

Caspar

Wat maakt het mij ook uit? Het deert mij niet in 't minst.
Misgun ik soms een arme man een beetje winst?
Ziehier, hier is het geld.

Verkoper

Ik dank u need'rig, heer.
Hier is het boek. Vaarwel.

Caspar

Ik groet u evenzeer.

Engel 1

*De arme Caspar is bedroefd
want zijn geloof wordt zwaar beproefd.
Ondanks zijn hoop en vur'ge bede
mag hij Gods tempel niet betreden.
Hij gaat op reis door de woestijn
Hij wordt gekweld door smart en pijn,
in eenzaamheid kent hij geen vree.
Alleen het Woord reist met hem mee*

DERDE SCÈNE

In de woestijn

Engel 2

*Het is rondom het middaguur.
Volgens het goddelijk bestuur
zal hier nu, in dit dorre land
waarop de zonnehitte brandt
't geheimenis van God geschieden,
de geest zijn wonderwerk gebieden.
t Is nu de tijd, ik zie een man,
hij komt hierheen volgens Gods plan.*

Filippus

Hoe wonderlijk en ondoorgrond'lijk zijn Gods wegen.
Hier ben ik nu, in de woestijn, deez' afgelegen
en desolate plaats, dit onvruchtbare oord,
alleen en zonder doel, er is alleen het Woord
waarmee ik door de engel hierheen werd gezonden:
Sta op en ga. Ik heb gehoord, 'k heb me verbonden
Het eng'lenwoord heeft me naar deze weg geleid:
de weg die van Jeruzalem naar Gaza leidt..
Wat moet ik hier gaan doen? Welk'opdracht wacht mij
hier,
in deze woestenij zonder een mens of dier?

Dat weet ik niet, ik weet slechts dat de Heer mij zendt,
de tijd, het doel, de zin, het is slechts Hem bekend.
Ik wacht geduldig totdat ik het zal ervaren
wanneer de Heil'ge Geest het mij zal openbaren.

Engel 1

*Filippus heeft een stem vernomen
en is met spoed hierheen gekomen.
zoals hij in Jeruzalem
ook hoorde naar des Heren stem*

*toen hij geroepen werd tot dienen,
zo zal hij hier op onvoorziene
wijze het werk des Heren
gaan uitvoeren tot Godes ere.*

Filippus

De Heer die mij gezonden heeft geeft mij een teken.
Twee eng'len zie ik nu. Een van hen hoord'ik spreken.
Zij zijn mij teken van Gods grote liefd'en trouw.
't Past niet dat ik hen aanspreek en hun vragen zou
waarom ik hier gezonden ben. 'k Zou hen verplichten
tot antwoorden. Ik wacht tot zij zich tot mij richten.
Ik hoor iets in de verte. 't Lijken wel wagenwielen.
Ik bid de Geest van God dat hij mij wil bezielen,
als hier degene komt tot wie ik ben gezonden,
dat ik hem bijstaan mag in deze middagstonde.
De wagen komt hierheen, hij lijkt te blijven staan.
Wat zal ik doen? Zal ik nu naar de wagen gaan?

Engel 2

*Filippus, man van God, ontdoe
u van uw twijfel. Treed nu toe.
Ga nu en voeg u bij die wagen
luister aandachtig naar de vragen
van deze pelgrim op zijn reis
door 't leven. Geef hem het bewijs
dat God naar wie hem zoeken hoort.
Verklaar hem 't goddelijke woord.*

Caspar

Zoals een weerloos schaap ter slachtbank wordt geleid
en als een lam dat voor zijn scheerder stand niet
schreit,
zo heeft hij zijn mond niet geopend, maar gezwegen
in zijn vernedering wordt nu het oordeel tegen
hem opgeheven. Wie op aard' zal ooit verhalen

over zijn nageslacht en kan dat ooit bepalen?
Zoals gij heden hebt gehoord was dit zijn leven,
het leven dat nu van de aard' wordt opgeheven.

Filippus

Verstaat gij wat gij leest? Kunt gij dit wel doorgronden?

Caspar

Ik lees en hoor het, ik voel mij ermee verbonden,
maar hoe zou ik die woorden goed kunnen verstaan
als niemand mij de weg wijst die ik in moet slaan?
Ik smeed u, geef mij raad, een uitweg en een teken.
Vertel mij over wie Jesaja hier wil spreken.
Gaat het over hemzelf? Kan hij een ander menen?

Filippus

Hij spreekt over de Zoon van God, die is verschenen
als mens in deze wereld. Jezus van Nazareth
een mens als wij, maar zonder een'ge schuld of smet.
Hij werd in Bethl'hem in een arme stal geboren
en daar verschenen herders, wijzen, eng'lenkoren
Hij leerde ons de wil des Vaders. Hij genas
de zieken die men bracht, overal waar Hij was.
Lammen richtte Hij op door 'n toegestoken hand
Blinden schonk Hij het licht met speeksel en wat zand.
Hij wekte doden op. Hij was een wel, een bron
die levend water schonk. Hij was het licht, de zon.
De leiders van het volk, de priesters, Schriftgeleerden
waren bevreesd: zij zagen hoe het volk Hem eerde
en volgde. Zij verwierpen zijn genadeleer,
bestreden en veroordeelden Hem keer op keer.
't Ontstelde hen dat Hij zijn afkomst niet verbloemde
en zichzelf openlijk Koning der Joden noemde.
Uiteind'lijk hebben zij Hem gegrepen en gevangen,
voor het gerecht gebracht en aan het kruis gehangen.
Toen is vervuld Jesaja's woord dat gij hier las:

dat Hij als een hulpeloos, weerloos slachtschaap was
een lam dat stom blijft voor degene die Hem scheert.
zo leefde Hij ons voor wat Hij ons heeft geleerd.
Al 't leed dat men Hem aandeed, heeft Hij zo gedragen.
Hij stief aan 't kruis, en heeft daarmee de dood
verslagen,
want God wekte Hem op, Hij 's op de derde dag
verrezen.
en Hij zal nu voor eeuwig bij de zijnen wezen.
Hij voer ten hemel, maar Hij heeft zijn Geest gezonden,
door wie wij met Hem altijd zullen zijn verbonden.
Wie zich laat dopen, wordt in Hem opnieuw geboren
en zal voor altijd deze Koning toebehoren.
Wie zijn woord hoort en zich zo aan Hem laat verbinden,
die zal voorwaar verlossing en nieuw leven vinden.

Caspar

Mijn hart springt op. U bent mij tot mijn troost gezonden
Ik heb de Koning die ik heb gezocht gevonden.
Zie, hier vlakbij is water. Zou ik mogen hopen
dat het geoorloofd is om mij te laten dopen?

Filippus

Als u gelooft met heel uw hart is dat 't gebod.

Caspar

'k Geloof in Jezus Christus als de Zoon van God.

Filippus

Sta op en laat ons gaan, opdat ik u kan dopen.
Het is hier te ondiep. Laat ons wat verder lopen.

Engel 1

*Filippus is hierheen gezonden
en Caspar heeft zijn Heer gevonden,
de koning die hij heeft gezocht,*

*heeft hij gevonden op zijn tocht.
Geen vorst die heerst op hoge troon,
maar slechts een dienaar, mensenzoon,
die mensen zoekt en mensen vindt
en door de doop aan Hem verbindt.*

Caspar

Ik ben gedoopt. Mijn vreugde is niet uit te spreken.
Verbonden met mijn Heer ben ik nu door dit teken.
Wat wonderlijke zaken zijn heden geschied.
Ik sta alleen nu hier. Filippus is er niet,
de man die mij de heil'ge Schriften kon verklaren.
die woorden sprak die ik in mijn hart zal bewaren.
die mij gedoopt heeft, hij werd weggenomen
als in een bliksemflits, zoals hij is gekomen.
Het was de Geest die bij het water tot ons kwam
en die Filippus greep en met zich mede nam.
Diezelfde Geest zal mij zijn gunst en trouw bewijzen
'k Vervolg mijn weg met blijdschap. Ik zal verder reizen
en naar mijn land gaan waar de koningin mij wacht.
'k Kom met een and're boodschap dan zij heeft gedacht
over een koninkrijk dat niet van deze wereld is.
De Here sta mij bij bij mijn getuigenis.

Engel 2

*Het koninkrijk ligt voor hem open,
nu hij zich hier heeft laten dopen.
't Verleden heeft nu afgedaan,
hij is door de dood heengegaan
en opgestaan tot een nieuw leven,
dat Jezus hem heeft willen geven..
Hij heeft zich aan zijn Heer verbonden
en wordt nu op zijn beurt gezonden.*

Engel 1

Het is volbracht, wij zien hem gaan,

*wij hebben onze plicht gedaan,
de taak die God ons had gegeven,
en onze wacht wordt opgeheven.
Loof God de Heer, zo wijs en goed,
die zulke grote dingen doet.
en Jezus die in eeuwigheid
en tijd moet zijn gebenedijd.*